

Open Huis Bijeenkomst van zaterdag 1 november 1997**"Astrologie ontstond bij de Babyloniërs."**

door drs. Selma Schepel

Inleiding

Bijna iedereen in de astrologiewereld kent Selma Schepel wel als spreekster op diverse congressen en vooral als auteur van het zeer leesbare en helaas juist gestopte maandschrift "Sterrentijd".

Onlangs studeerde Selma af "op spijkers", het (geheim)schrift van Babylon. Daarbij kwam zij ook astrologie tegen. Aldus raakte ze ervan overtuigd dat astrologie ouder is dan de Arabieren en de Grieken en waarschijnlijk in Babylon haar bakermat heeft. Met deze lezing bouwt de NVWOA voort aan het historisch-astrologisch onderzoek.

De ontstaansreden van de astrologie in Babylon moet gezocht worden in de devinatie. Dit is het willen weten en kennen van de opdrachten en wensen van de goden.

Dit aspect van de Babylonische cultuur dat zo in het dagelijks leven verweven was, is moeilijk voor ons voor te stellen omdat wij van de Griekse/Westerse traditie afstammen.

In alles wat afweek van de regelmaat, zou een boodschap van de goden verborgen kunnen liggen. Bijvoorbeeld in een misgeboorte, maar ook in een scheve neus.

Daarmee verbonden is een scala aan remedies, rituelen en bezweringen tegen afwijkingen.

Een bijzondere vorm was de opgeroepen devinatie. Daartoe ging men over als er een (openbaar) probleem bestond. Bijvoorbeeld als er geen opvolger voor de koning was. Of als er een overstroming plaatsvond.

Om de plannen van de goden in dergelijke gevallen te weten te komen, werd er een bijvoorbeeld een schaap geslacht en de lever bekeken op afwijkingen.

2400 v. Chr zijn de oudste kleitabletten met betekenissen van planeten.

De loop der planeten is pas later ontdekt.

De betekenis van een (gedeeltelijke) zonsverduistering werd bijvoorbeeld als volgt geïnterpreteerd. De zonschijf werd verdeeld in windrichtingen. Een eclips over bijvoorbeeld het noordelijke deel van de zonschijf, zou betekenen dat het noorden van het Rijk iets te wachten stond.

1700 v Chr. optekenen van de bewegingen van Venus

110 v Chr. systematische lijst van Astrolabes (d.i. wat wij nu Sterrenbeelden noemen).

Indeling Oostelijke sterrenhemel

Enlil	Anu	En/Enk
33 graden	33 graden	33 graden

----- horizon ----- horizon -----

Voor elke maanmaand bestonden er tabellen met de naam van het rijzende teken in elk der drie sectoren, dus een lijst van 36 sterrenbeeldstanden.

Als Venus in de sector van Enlil stond, waar hij dus kwa betekenis niet goed bij paste, gaf dit een slechte tijd aan. Hiervan afgeleid is het latere systeem van verhoging en val van planeten.

De god Anu is de schepper. De god Enlil vertegenwoordigt het luchtruim, de ether en veroorzaakte gebeurtenissen als de zondvloed. De god Enki heeft een bemiddelende rol tussen mens en god, is op de hand van de mensen en heeft de wijsheid.

Uit deze drie is een hele familie van goden ontstaan, waarvan de betekenis en belangrijkheid per periode en per streek in Babylon kunnen verschillen.

Belangrijke data in de geschiedenis van Babylon.

747-734 regeerperiode van Nabu-Nazir. Een periode waarin men zich het voeren oorlogen niet kon permitteren. Om toch zijn stempel te drukken stuurde de koning ambtenaren naar observatietorens om alles wat er 's nachts aan de hemel maar ook op aarde gebeurde systematisch en minutieus op te tekenen. Het begin van astrologie als wetenschap.

700 v Chr ontdekking, indeling van de ecliptica

400 v Chr een sterrenbeeld is een vast gedeelte van 30 graden aan de hemel. Er worden voor het eerst persoonshoroscopen gemaakt.

Handels(contacten) tussen de culturen in het Midden-Oosten en bijvoorbeeld Turkije waren er al rond 10.000 voor Chr.

De overheersing van Alexander de Grote over Babylon kwam pas veel later, waarmee ook de Grieken met de babylonische astrologie in aanraking kwamen.

Pythagoras werd onderwezen door Chaldeërs, een volk uit het zuiden van Babylon.

Tales van Milete kwam ook als handelaar in die gebieden.

De Joodse/Christelijke traditie heeft zijn wortels via de Phoeniciërs naar de Babyloniërs, waarbij het schrift werd overgedragen.

In de Bijbel treffen we met name in Ezechiël en Daniel beschrijvingen aan van het leven in Babylon. Veel van de bijbel is in ballingschap in Babylon opgeschreven.

Getallen- en Godenschema

De Babyloniërs hadden een 60 tallig stelsel, hier is wiskundig meer mee mogelijk dan het tientallig stelsel (60 is deelbaar door 1,2,3,4,5,6).

Dit betekende dat alle goden ook met elkaar verbonden waren.

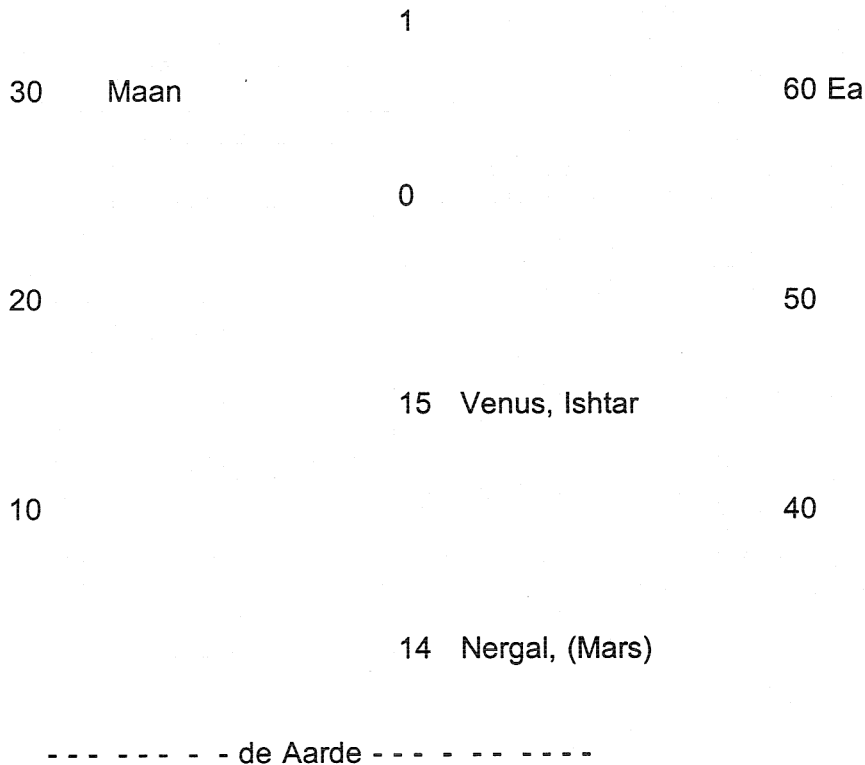
Bovendien, het spijkersymbool voor 1 is tevens het symbool voor het getal 60, dit betekende: alles is één en in het één is in het al.

In de praktijk kon je je dus richten tot elke god die je zelf wilde.

Het rijke godendom van de Babyloniërs staat in contrast tot het monotheïsme van de Islam en het Christendom.

Spreekster vermoed dat slechts één god van de Babyloniërs model heeft gestaan voor de God uit de Joods/Christelijke traditie en dat dit nog wel de god Nergal (mars) moet zijn geweest gezien de zinsnede in de Bijbel "Ik ben een jaloerse god".

Ook getallen zijn goden. De bovenste getallen bevinden hoog (in de hemel). De onderste getallen staan dicht bij Aarde.

Literatuur

Alle boeken van Bartelt Leendert van der Waerden